

## Anonimizētā versija

Tulkojums

C-595/20 – 1

Lieta C-595/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

**Iesniegšanas datums:**

2020. gada 13. novembris

**Iesniedzējtiesa:**

*Oberster Gerichtshof* (Austrija)

**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2020. gada 28. septembris

**Prasītājs:**

UE

**Atbildētāji:**

*ShareWood Switzerland AG*

VF

---

AUSTRIJAS REPUBLIKA

[..]

**OBERSTER GERICHTSHOF [AUGSTĀKĀ TIESA]**

*Oberster Gerichtshof* kā revīzijas tiesa darba un sociālajās lietās [..] lietā, kurā prasītājs ir UE, [..], [..] un atbildētāji ir, pirmkārt, *ShareWood Switzerland AG*, [..] Cīrihe, [..] un, otrkārt, VF, [..], [..], par 202 045,38 EUR ar procentiem un tiesāšanās izdevumiem saistībā ar prasītāja revīzijas sūdzību par *Oberlandesgericht Wien* [Apelācijas tiesas Vīnē] kā apelācijas tiesas 2020. gada 25. februāra spriedumu [..], ar kuru *Handelsgericht Wien* [Vīnes Komerctiesas] 2019. gada 9. septembra spriedums [..] tika atstāts spēkā, [..] pieņēma

I ē m u m u:

I. Atbilstoši LESD 267. pantam uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādu jautājumu prejudiciāla nolēmuma sniegšanai: **[oriģ. 2. lpp.]**

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirkuma līgumi par tīkkokiem un balsas kokiem starp uzņēmumu un patērētāju, ar kuriem ir jāiegūst īpašumtiesības uz kokiem, lai tos pēc apsaimniekošanas nocirstu un ar peļņu pārdotu, un kuros šī mērķa nolūkā ir ietverts nomas līgums un pakalpojumu līgums, ir jāuzskata par “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri” šīs tiesību normas izpratnē?

II. [..].

## P a m a t o j u m s

### I. Fakti

Pirmā atbildētāja ir saskaņā ar Šveices tiesībām dibināta akciju sabiedrība. Otrais atbildētājs ir tās valdes loceklis un vadītājs. Pirmā atbildētāja piedāvā veikt ieguldījumus Dienvidāfrikas cietkoku un vērtīgo koku sugu koksnes plantācijās.

Laikā starp 2012. gada janvāri un 2014. gada jūniju prasītājs, patērētājs ar dzīvesvietu Vīnē, noslēdza ar pirmo atbildētāju ietvarlīgumu un kopumā četrus pirkuma līgumus par tīkkoku un balsas koku iegādi Brazīlijā. Četru pirkuma līgumu priekšmets bija 705 tīkkoki 67 328,85 EUR apmērā (275551-V1), **[oriģ. 3. lpp.]** 2690 tīkkoki 101 716,53 EUR apmērā (275551-V2), 2600 tīkkoki 111 583,34 EUR apmērā (275551-V3) un 1860 balsas koki 32 340 EUR apmērā (275551-V4). Ietvarlīgums aptver arī nomas un pakalpojumu līgumus. Nomas līgums deva tiesības atļaut kokiem augt, un nomas maksa bija iekļauta pārdošanas cenā. Ar pakalpojumu līgumu prasītājs pirmajai atbildētājai uzdeva kokus apsaimniekot, pārvaldīt, nocirst un pārdot, kā arī viņam pārskaitīt neto ienākumus no koksnes. Starpību starp tiem un bruto ienākumiem veidoja kā ienākumu procentu likme definētā atlīdzība par šiem pirmās atbildētājas pakalpojumiem.

Pirmā atbildētāja, reklamējot ieguldījumu, norādīja uz drošiem ienākumiem no koksnes un īpašumtiesībām uz kokiem, trīskāršiem pārdošanas cenas ienākumiem un peļņu līdz 12 % gadā ar samērīgi mazu risku.

Pirmās atbildētājas un prasītāja 2012. gadā parakstītajā ietvarlīgumā ir ietverti tostarp šādi noteikumi [..]:

*“3.1. SWS [pirmā atbildētāja] pārdod SWS un SWB plantācijās esošos kokus savā vārdā un uz sava rēķina PIRCĒJAM. Ar pārdošanas cenas samaksu SWS uzņemas pienākumu nodot īpašumtiesības uz kokiem PIRCĒJAM.*

3.2. *PIRCĒJS pērk jau iestādītus un identificētus kokus. Identificēšana notiek līdz nociršanai un pārdošanai, veicot koku inventarizāciju ar koka numuru, grafiskā attēlojuma numuru, zemes parces numuru un plantācijas numuru.*

[..]

4.2. *Kā apliecinājums par notikušo pirkumu PIRCĒJAM pēc maksājuma saņemšanas tiek izsniegta koku pase [oriģ. 4. lpp] ar nopirkto koku identifikācijas pazīmēm.*

[..]

## 7. *Zemes noma*

7.1. *Iegādājoties kokus, PIRCĒJS nomā vienlaikus attiecīgo zemi (skat. konkrēto līgumu) tik ilgi, kamēr uz tās atrodas no SWS nopirktie koki, taču ilgākais uz laiku, kas ir sīkāk paredzēts atsevišķajā līgumā. Noma aptver tikai tiesības ļaut nopirktajiem kokiem augt.*

7.2. *Nomas maksa ir ietverta pārdošanas cenā.*

[..]

7.3. *Noma var tik nodota tālāk tikai ar koku tālāku pārdošanu. Apakšnoma ir izslēgta.*

## 8. *PIRCĒJA veikta koku pārdošana tālāk.*

8.1. *PIRCĒJS savus kokus katrā brīdī ar pakalpojumu līgumu vai bez tā var pārdot trešajai personai un tai nodot īpašumtiesības. PIRCĒJS uzņemas pienākumu nodot trešajai personai attiecīgo zemes nomu un nodot šo pienākumu trešajai personai.*

[..]

## 9. *Nopirkto koku vērtības saglabāšana*

9.1. *Vērtības palielināšanai un saglabāšanai SWS iesaka kokus regulāri kopt. Šo pakalpojumu SWS piedāvā ar pakalpojumu līgumu.*

[..]

## 11. *Ar pakalpojumu līgumu*

11.1. *Noslēdzot pakalpojumu līgumu ar SWS, PIRCĒJS SWS uzdod apsaimniekot, pārvaldīt, kopt, nocirst un pārdot nopirkto kokus atbilstoši plantāciju apsaimniekošanai un ņemot vērā starptautiskos standartus [oriģ. 5. lpp.] par ilgtspējīgu plantāciju apsaimniekošanu, kā arī samaksāt neto*

*ienākumus no koksnes pārdošanas PIRCĒJAM uz viņa norādīto kontu. SWS turklāt pārņem visus no zemes nomas izrietošos pienākumus.*

[..]

*11.9. PIRCĒJA uzdevumā SWS, ņemot vērā plantāciju apsaimniekošanu, izlemj, kuri koki kuros gados tiek nocirsti. Pirms nociršanas SWS attiecīgi informē PIRCĒJU. Tiek uzskatīts, ka piedāvātajai izciršanai ir tikusi dota piekrišana, ja PIRCĒJS 10 dienu laikā pēc informācijas saņemšanas pa pastu vai e-pastu nenoraida piedāvāto izciršanu.*

[..]

*15.1. SWS attiecībā pret PIRCĒJU un sevi pirmajos četros gados pēc iestādīšanas apdrošina zemi un tīkkokus (taču ne citus kokus) pret ugunsgrēkiem, zibens spērieniem, stipru vēju un nokrišņiem, kā arī mežam nodarītu kaitējumu. PIRCĒJS apzinās, ka apdrošināšana nesedz mazāk nekā 10 % tīkkoku zudumu.*

[..]

*24.1. Ietvarlīgumam un katram atsevišķajam līgumam piemēro materiālās Šveices tiesību normas, ņemot vērā (i) starptautiskos līgumus, arī Apvienoto Nāciju Organizācijas 1980. gada 11. aprīļa Konvenciju par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem (CISC) un (ii) kolīziju tiesību normas. [..]”*

Līgumu V3 prasītājs un pirmā atbildētāja uz savstarpējas vienošanās pamata atcēla.

## **II. Pušu prasījumi un argumenti [oriģ. 6. lpp.]**

**Prasītājs** atbildētājiem kā kopparādniekiem lūdz samaksāt (kopā) 201 385,38 EUR ar procentiem un tiesāšanās izdevumiem, no savas puses uzrādot visas koku pasas un nododot pilnībā visas no tām izrietošās tiesības un pienākumus. Viņam saskaņā ar Austrijas tiesību aktiem, piemēram, *Konsumentenschutzgesetz* [Patērētāju aizsardzības likuma] (turpmāk tekstā – “*KSchG*”) Patērētāju tiesību aizsardzības direktīvas transponēšanas likuma, *BGB I* 2014/33, izpratnē 3. pantu, esot tiesības (arī) uz līgumu VI, V2 un V4 atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu. Pirmā atbildētāja neesot izpildījusi savu no pirkuma līguma izrietošo pienākumu nodot prasītājam īpašumtiesības uz kokiem.

**Atbildētāji** pret minēto iebilda un lūdza prasību noraidīt.

## **III. Līdzšinējā tiesvedība**

**Pirmās instances tiesa** prasību noraidīja. Šajā ziņā tā pieņēma, ka līgumi ir jāuzskata par patērētāju līgumiem Romas I regulas 6. panta izpratnē. Piemērojamo tiesību aktu izvēle Romas I regulas 6. panta izpratnē esot pieļaujama, taču šajā

ziņā nevar atkāpties no tādos tiesību aktos ietvertām uz patērētāju tiesību aizsardzību vērstām imperatīvām tiesību normām, kurus būtu jāpieņem, ja netiktu izdarīta izvēle par piemērojamiem tiesību aktiem (šajā gadījumā – Austrijas tiesību akti). Taču saskaņā ar Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktu netiekot piemērots 2. punkts līgumiem par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri. Jautājums par to, kas ir nekustams īpašums, esot jāinterpretē atbilstoši Kopienas tiesībām. Ciktāl secināms, neesot vēl konstatējama Eiropas Savienības Tiesas judikatūra par šajā lietā aplūkoto situāciju. Atbilstoši Skaidrojumu par ES pievienotās vērtības nodokļa noteikumiem [oriģ. 7. lpp.] attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu, kurus piemēro ar nekustamo īpašumu saistītiem pakalpojumiem un kuri stājās spēkā 2017. gadā, 45. punktu lietas, kuras nav iespējams pārvietot vai nav iespējams pārvietot bez piepūles, ir uzskatāmas par nekustamām lietām. Tā kā šajā lietā nav runa par kokaudzētavas kokiem vai līdzīgiem kokiem, kas tiek uzglabāti saīšos un kuriem vienmēr ir jābūt gataviem transportam, bet gan par kokiem, kuriem ir jāaug gadiem, lai tos peļņas nolūkā izcirstu, atbildot uz šo jautājumu, ir jāizdara pieņēmums par nekustamā īpašuma pirkuma līgumu. Tāpat līgums par zemes nomu novedot pie Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā ietvertā izņēmuma tiesiskā regulējuma piemērošanas. Tāpēc esot jāpieņem Šveices tiesību akti.

**Apelācijas tiesa** prasītāja apelācijas sūdzību neapmierināja. Tā it īpaši piekrita pirmās instances tiesas viedoklim, ka līgumattiecībām starp prasītāju un pirmo atbildētāju, pamatojoties uz izvēli par piemērojamiem tiesību aktiem, ir jāpieņem Šveices tiesību akti.

*Oberster Gerichtshof* ir jāpieņem lēmums par prasītāja revīzijas sūdzību par šo spriedumu. Prasītājs savus prasījumus arī revīzijas tiesvedībā balsta uz Austrijas tiesību aktiem patērētāju tiesību aizsardzības jomā. Ja iepriekšējo instanču tiesu pieņēmums, ka ietvarlīgumam un atsevišķajiem līgumiem ir jāpieņem Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts, nav pamatots, vismaz daļa norādīto prasījumu pamatu ir jāanalizē sīkāk.

#### **IV. Juridiskais pamats**

##### Savienības tiesību juridiskais pamats

Piemērojamās Romas I regulas tiesību normas ir formulētas šādi:

“3. pants

##### *Izvēles brīvība [oriģ. 8. lpp.]*

1. *Līgumu reglamentē tie tiesību akti, kurus izvēlas puses. Izvēli vai nu skaidri izdara, vai arī to nepārprotami izsaka līguma noteikumi vai lietas apstākļi. Izdarot izvēli, puses var izraudzīties tiesību aktus, kas piemērojami visam līgumam vai tikai kādai tā daļai. [..]*

## 6. pants

### Patērētāju līgumi

1. Neskarot 5. un 7. pantu, līgumu, ko fiziska persona mērķiem, kurus var uzskatīt par nesaistītiem ar viņas arodu vai profesiju, (“patērētājs”) noslēgusi ar citu personu, kas darbojas, īstenojot savu arodu vai profesiju, (“uzņēmējs”) reglamentē tās valsts tiesību akti, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta, ja uzņēmējs:

a) savu komercdarbību vai profesionālo darbību veic valstī, kurā ir patērētāja pastāvīgā mītnesvieta; vai

b) kā citādi vērš šādu darbību uz minēto valsti vai vairākām valstīm, tostarp minēto valsti,

un ja līgums attiecas uz šādu darbību jomu.

2. Neskarot 1. punktu, puses var saskaņā ar 3. pantu izdarīt izvēli attiecībā uz tiesību aktiem, kas piemērojami līgumam, kurš atbilst 1. punkta prasībām. Tomēr šādas izvēles iznākumā patērētājam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu saskaņā ar 1. punktu, ja nebūtu [oriģ. 9. lpp.] izdarīta izvēle.

[..]

4. Šā panta 1. un 2. punktu nepiemēro:

[..]

c) līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri un kuri nav līgumi, kas saistīti ar tiesībām lietot nekustamo īpašumu uz laiku Direktīvas 94/47/EK nozīmē;

[..].”

## V. Prejudiciālais jautājums

1. Prasītājs savā revīzijas sūdzībā vēršas pret zemāko instanču nostāju par piemērojamiem tiesību aktiem, argumentēdams, ka runa ir par “līgumu, kas aptver vairākus līgumu veidus, ar nekustamo īpašumu saistītu izejvielu ieguldījumu jomā”, uz kuru neattiecoties Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētais izņēmums.

2.1 Nav strīda par to, ka līgumattiecības starp prasītāju un pirmo atbildētāju ietilpst Romas I regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas jomā. Tādējādi ietvarlīgumam un atsevišķajiem līgumiem būtu jāpiemēro Austrijas lietu

tiesības (kā tās valsts tiesības, kurā ir prasītāja pastāvīgā mītnesvieta). Puses, proti, ir vienojušās par Šveices tiesību aktu piemērošanu. Taču saskaņā ar Romas I regulas 6. panta 2. punktu izvēles par piemērojamiem tiesību aktiem iznākumā patērētājam nedrīkst būt liegta aizsardzība, kas tam piešķirta ar noteikumiem, no kuriem nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties, atbilstīgi tiesību aktiem, kurus piemērotu saskaņā ar 1. punktu, ja nebūtu izdarīta izvēle. **[oriģ. 10. lpp.]**

2.2 Ar tiesību normām, “no kurām nevar atkāpties, savstarpēji vienojoties”, saprot visas absolūtās līgumtiesību normas, kurās ir vai nu *expressis verbis* reglamentēta patērētāju tiesību aizsardzība, vai arī kurās izpaužas vājāko līgumslēdzēju pušu tiesību aizsardzība (piemēram, ieražām neatbilstoši līguma noteikumi). Tādi ir prasītāja šajā lietā norādītie prasījumu pamati.

3.1 Taču prasītājs uz minēto var atsaukties tikai tad, ja uz līgumu saskaņā ar Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktu neattiecas kolīziju tiesību normās reglamentēta patērētāju tiesību aizsardzība.

Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkts (tāpat kā Romas I regulas 4. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 11. panta 5. punkts) attiecas uz “līgumiem, kuri saistīti ar lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri”.

Tāpēc *Oberster Gerichtshof* rodas jautājums par šo – autonomi interpretējamo (par Briseles konvencijas 16. panta 1. punktu skat. ES Tiesas spriedumu lietā C-115/88, ECLI:EU:C:1990:3, 8. punkts) jēdzienu nozīmi.

3.2.1 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru jēdzieni (atbilstoši Romas I regulas 7. apsvērumam) ir jāinterpretē atbilstoši Briseles I regulas 22. pantam vai attiecīgi Briseles I *bis* regulas 24. panta 1. punktam. Var atsaukties arī uz nostāju par Romas konvencijas 4. panta 3. punktu (C-25/18, ECLI:EU:C:2019:86, 34. un 36. punkts; [..]).

Romas konvencijas 4. panta 3. punktā – salīdzinājumā ar Romas I regulu formulējot šaurāk – ir atsauce uz **[oriģ. 11. lpp.]** līgumu, kura “priekšmets ir tiesības uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma lietošanas tiesības”. Izmaiņas formulējumā tiek izskaidrotas ar pielāgošanu Briseles I regulas 22. panta 1. punktā (Briseles I *bis* regulas 24. panta 1. punkts) ietvertajam formulējumam [..].

3.2.2 Atbilstoši tiesību doktrīnā paustajiem viedokļiem [..] ar nekustamo īpašumu ir jāsaprot tikai zemesgabali un tā daļas (piemēram, dzīvokļa īpašums), taču ne (fiziskā ziņā) kustamas lietas, kuras konkrēto atrašanās vietu pielīdzina nekustamajam īpašumam (piemēram, lidmašīnas vai kuģi) vai uzskata par nekustamām lietām (būtiskas sastāvdaļas, attiecīgajā gadījumā arī zemesgabala piederumi).

Tāpēc tiek uzskatīts, ka arī priekšmeti, kas ir cieši saistīti ar zemesgabalu, var būt kustamas lietas Romas I regulas 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta (6. panta

4. punkta c) apakšpunkta) izpratnē. Konkrēti, ar kustamām lietām vispirms esot jāsaprot fiziski, tātad telpas ziņā norobežoti priekšmeti; tāpat esot aptverti dzīvi organismi, piemēram, augi [..].

3.3.1 Šie argumenti liecina par to, ka šajā lietā pārdotie koki Romas I regulas izpratnē ir jāuzskata par kustamām lietām, jo īpaši tāpēc, ka līgums galvenokārt ir vērsts uz ienākumu gūšanu no koksnes pārdošanas, tātad koku nociršanas.

3.3.2 Norāde uz Skaidrojumiem par ES pievienotās vērtības nodokļa noteikumiem attiecībā uz pakalpojumu sniegšanas vietu, kurus piemēro ar nekustamo īpašumu saistītiem pakalpojumiem un kuri stājās spēkā 2017. gadā (Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 1042/2013) **[oriģ. 12. lpp.]**, nav pamatota. “Nekustamā īpašuma” juridiskā definīcija 13.b pantā tiek izmantota “piemērojot Direktīvu 2006/112/EK”. Saskaņā ar 18. apsvērumu runa ir tikai par to, ka ir jānodrošina, ka dalībvalstis piemēro vienādu režīmu pakalpojumiem, kas saistīti ar nekustamo īpašumu.

3.3.3 Ekskluzīvas jurisdikcijas tās valsts tiesām, kurā atrodas nekustamais īpašums, galvenais iemesls ir tāds, ka atrašanās vietas tiesa teritoriālā tuvuma dēļ vislabāk var iegūt informāciju par faktiem un piemērot šajā ziņā atrašanās vietas valstī parasti spēkā esošos noteikumus un paražas (C-115/88; ECLI:EU:C:1990:3, 10. punkts). Šajā ziņā arī izņēmums no kolīziju tiesību normās reglamentētās patērētāju tiesību aizsardzības Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā tiesību doktrīnā tiek pamatots tādējādi, ka līgumiem par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu vai nekustamā īpašuma nomu/īri parasti ir izteikti cieša saikne ar atrašanās vietu. Apsvērumi par patērētāju tiesību aizsardzību salīdzinājumā ar minēto nebūtu jāņem vērā [..]. Taču jautājums, vai šis kokos veiktu ieguldījumu modelis pamato atkāpi no kolīziju tiesību normās reglamentētās patērētāju tiesību aizsardzības, šķiet strīdīgs.

3.3.4 Turklāt Eiropas Savienības Tiesa jau ir paskaidrojusi, ka prasība par pirkuma līguma par nekustamo īpašumu atcelšanu un zaudējumu atlīdzināšanu šīs atcelšanas dēļ neietilpst Briseles konvencijas 16. panta 1. punkta, kurā ir paredzēta ekskluzīva jurisdikcija lietu tiesībās, piemērošanas jomā, jo prasība **[oriģ. 13. lpp.]**, iespējams, ietekmē īpašumtiesības uz šo nekustamo lietu, taču ir balstīta uz personīgu prasījumu (C-518/99, ECLI:EU:C:2001:209, 18. punkts).

Arī piemērojot šo judikatūru *mutatis mutandis*, par subsumciju Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktam šajā lietā nevar būt runas.

3.4 *Oberster Gerichtshof* ieskatā otrais Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunktā ietvertais izņēmuma nosacījums nav izpildīts jau tāpēc vien, ka līgums nav galvenokārt vērsts uz nekustamā īpašuma izmantošanu (skat. 73/77, ECLI:EU:C:1977:208, 16. punkts). Zemes nomai nav pastāvīga – no koku pirkuma atrauta – mērķa, bet gan tās mērķis ir tikai pirkuma un pakalpojumu līgumu turpmāka izpilde un atbalsta sniegšana saistībā ar tiem.



4. Taču ir jāņem vērā, ka ar Briseles I *bis* regulas 24. panta 1. punktu (tāpat kā ar tās priekšgājējām tiesību normām) kā ekskluzīvu jurisdikciju pamatojošu tiesību normu tiek ņemtas vērā procesuālas intereses, kas, iespējams, nevar tikt pārnestas visos gadījumos uz kolīziju tiesībām [..]. Tāpēc saistībā ar Romas I regulas 6. panta 4. punkta c) apakšpunkta interpretāciju iepretim Briseles I *bis* regulas 24. panta 1. punktam varētu izdarīt citus, līdz šim vērā neņemtus apsvērumus, ar kuriem labākajā gadījumā tiek ņemts vērā arī tas, ka, izdarot izvēli par piemērojamiem tiesību aktiem, – kā šajā lietā – tieši netiek piemēroti atrašanās vietas (Brazīlija) tiesību akti, lai gan izņēmums no kolīziju tiesību normās reglamentētās patērētāju tiesību aizsardzības acīmredzami balstās uz ciešu līguma saikni ar atrašanās vietu.

#### IV. Procesuāltiesiski apsvērumi [oriģ. 14. lpp.]

Kā augstākās instances tiesai *Oberster Gerichtshof* ir pienākums iesniegt lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja Savienības tiesību pareiza piemērošana nav tik acīmredzama, ka ir izslēgtas pamatotas šaubas. Šādas šaubas šajā lietā ir radušās.

Līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmuma pieņemšanai tiesvedība par prasītāja revīzijas sūdzību ir jāaptur.

*Oberster Gerichtshof,*

Vīnē, 2020. gada 28. septembrī

[..]